JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel. L. ZATURDAG den 4den OCTOBER 1862. N°. 40.

Uit het Publicatie-Blad N°. 15, 1862.

PUBLICATIE,

waarby afgekondigd wordt de wet van den 8 *Augustus* 1862 (*Staatsblad No.* 165,) *houdende opheffing der Slaverny op de eilanden* Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius, Saba *en* St. Martin (Ned. Ged.)

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van *Curaçao* en Onderhoorigheden,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

By missive van den Heer Minister van Kolonien dd. 27 Augustus dezes jaars Litt. B N°. 34/176, ter afkondiging ontvangen hebbende een exemplaar der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad N°. 165) houdende opheffing der Slaverny op de eilanden *Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius, Saba* en *St. Martin (Ned. Ged.)*

Heeft goedgevonden en verstaan:

De gemelde wet by deze openlyk af te kondigen.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wy in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden, de opheffing der slaverny vordert.

Zoo is het, dat Wy, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelyk Wy goedvinden en verstaan by deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Art. 1.

De slaverny in de kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden, is opgeheven op den *éérsten* July 1863.

Art. 2.

Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slaverny, tegemoetkoming toegekend.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 3.

Binnen *dertig* dagen nà de afkondiging dezer wet, op elk der eilanden, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden, op *Curaçao* ter koloniale secretarie, en op de overige eilanden aan de Gezaghebbers, ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages, waartoe de slaven behooren;

de namen en woonplaatsen der eigenaren of hunner gevolmagtigden;

de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedryf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgaaf dergenen, die regt op manumissie hebben verkregen.

Van de inlevering van dit borderel, wordt een bewys aan den inleveraar uitgereikt.

Art. 4.

By verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 3 vermelde borderel binnen den gestelden termyn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 5.

De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur op *Curaçao* en door de Gezaghebbers op de overige eilanden te bepalen korten termyn, van gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven, en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 6.

De tegemoetkoming voor de slaven, zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald als volgt:

a. voor die op *Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius* en *Saba*, voor ieder hoofd op *f* 200;

b. voor die op *St. Martin* (N. G.), voor ieder hoofd op *f* 30;

c. voor die, welke regt op manumissie hebben verkregen:

voor die sub *a* op *f* 50 voor ieder hoofd;

" " " *b* " niets.

Art. 7.

Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

a. slaven, die wegens besmetting uit de zamenleving zyn verwyderd. Ten aanzien van hen, die krachtens de uitspraak eener daartoe door den Gouverneur te benoemen commissie van *drie* geneeskundigen zyn verdacht verklaard met de kwalen van lepra en elephantiasis te zyn besmet, blyft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lyder binnen het jaar nà de afkondiging dezer wet op de verschillende eilanden, niet door de commissie is gezond verklaard;

b. slaven, die weggeloopen of vermist zyn, langer dan *ééne* maand vóór den dag der verificatie by art. 5 bedoeld;

c. tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straftyd binnen *vier* jaren nà den 1sten July 1863 niet is geëindigd;

d. kinderen, uit slavinnen geboren nà de afkondiging dezer wet op de verschillende eilanden.

Art. 8.

De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zyne kleederen, klein- en pluimvee en alle roerende goederen, die, volgens koloniaal gebruik, geacht worden hem in het byzonder toe te behooren.

Deze goederen worden zyn eigendom.

Art. 9.

In overeenstemming met de volgens art. 5 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende *dertig* dagen na afloop van den by evengemeld artikel bedoelden termyn, op *Curaçao* ter koloniale secretarie, en op de overige eilanden op het bureau van den Gezaghebber, tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 10.

Byaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrygelaten, binnen *veertien* dagen nà den termyn, by het vorig artikel bepaald, by deurwaarders-exploit verzet aan te teekenen, op *Curaçao* ter koloniale secretarie, en op de overige eilanden by de Gezaghebbers, met vermelding der gronden van bezwaar.

Art. 11.

Binnen *veertien* dagen nà de aanteekening wordt, op straffe van verval, het verzet door hem, die het gedaan heeft, by dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting gebragt: voor *Curaçao, Bonaire* en *Aruba* by de regtbank op eerstgemeld eiland; voor *St. Eustatius* en *Saba* by de regtbank op *St. Eustatius;* en voor *St. Martin* (Nederlandsch gedeelte) by de regtbank aldaar.

Ten dage dienende, worden, over en weder, de susteunen mondeling, zonder het ministerie van procureur en zonder schriftelyke conclusien, toegelicht.

De regtbank doet ten spoedigste daarna uitspraak, ten ware zy een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termyn moet worden gesteld.

De uitspraak van de regtbank is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 12.

De tegemoetkoming by art. 6 bedoeld, wordt op elk der betrokken eilanden binnen *drie* maanden nà de opheffing der slaverny aan den eigenaar of zynen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven, door den Gouverneur van *Curaçao* en onderhoorigheden, voor *Curacao, Bonaire* en *Aruba;* door den Gezaghebber van *St. Eustatius* voor dat eiland en voor *Saba;* en voor *St. Martin* (Nederlandsch gedeelte) door den Gezaghebber aldaar, op den Minister van Kolonien en betaalbaar *één* maand na zigt by de Nederlandsche Bank te *Amsterdam,* of wel, voor zoover verlangd wordt en de kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur of de Gezaghebbers voornoemd by magte is, op elk der eilanden in wettig betaalmiddel.

Art. 13.

In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partyen het eens zyn of tot dat het geschil by eindvonnis is uitgewezen.

Art. 14.

Het regt op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen *vier* jaren nà de opheffing der slaverny niet zyn opgevorderd.

Art. 15.

De opgaven, verklaringen, kwytingen en verdere administrative stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zyn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de vrygemaakten.

Art. 16.

De vry te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zy, zooveel doenlyk familie'sgewyze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschryving wordt hun een bewys afgegeven, vermeldende: het nummer van inschryving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelyken ouderdom.

De Gouverneur op *Curaçao* en de Gezaghebbers op de overige ei-

landen dragen zorg, dat die inschryving geschied zy by de opheffing der slaverny.

Art. 17.

Het gewoon burgerlyk en strafregt is op de vrygemaakten toepasselyk.

Art. 18.

De vrygemaakten worden beschouwd als ingezetenen der kolonie. Zy genieten de byzondere bescherming van het bestuur.

VIERDE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 19.

Het godsdienstig en schoolonderwys wordt van staatswege aangemoedigd en zooveel mogelyk ondersteund.

Art. 20.

Tot het bezitten en dragen van wapenen kan aan de vrygemaakten alleen in byzondere omstandigheden vergunning worden verleend.

Art. 21.

Lediggang en zwervery zyn strafbaar volgens vast te stellen algemeene verordening.

Art. 22.

De eigenaren zyn verpligt, om nog gedurende uiterlyk *drie* maanden nà de opheffing der slaverny, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zy kunnen zich echter van die verpligting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van het bestuur.

Daarentegen zyn die vrygemaakten gehouden tot het verrigten van minstens *vier* dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene by wien zy inwonen.

Art. 23.

Het bestuur belast zich, zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde weezen en andere hulpbehoevenden.

Art. 24.

De Gouverneur van *Curaçao* behoudt in dringende gevallen de bevoegdheid, hem toegekend by art. 63 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden, vastgesteld by Koninklyk besluit van 27 January 1848, n°. 51 (*Publicatieblad* n°. 276).

Art. 25.

Uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, worden niet gedaan, dan nadat de daartoe vereischte sommen by de wet zyn toegestaan.

Art. 26.

Binnen *één* jaar, gerekend van den 31sten July 1863, wordt door Onzen Minister van Kolonien aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 8sten Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,

G. H. UHLENBECK.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Augustus 1862.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

En zal deze op de gebruikelyke wyze op Curaçao en onderhoorigheden afgekondigd en in het Publicatie-blad opgenomen worden.

Aldus gedaan op Curaçao den 24 September 1862.

J. D. CROL.

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

Gepubliceerd van het Raadhuis en in de Willemstad op Curaçao den 30 September 1862.

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

Uit het Publicatie-Blad N°. 16, 1862.

PUBLICATIE,

waarby het verbod voor de in deze kolonie t' huis behoorende vaartuigen om op de Kust van Guinea, in de Straat van Gibraltar *en* in de Middellandsche zee *te varen, wordt ingetrokken.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

By aanschryving van den Heer Minister van Kolonien dd. 18 Augustus ll. letter B No. 15/172, krachtens daartoe door den Koning verleende magtiging, uitgenoodigd zynde, om onder nadere goedkeuring van het Opperbestuur eene verordening uit te vaardigen tot intrekking der verbodsbepaling, welke krachtens het *Reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen,* vastgesteld by Publicatie van 16/26 November 1824 (Publicatieboek N°. 83) en de *ampliatie op evengemeld reglement,* vastgesteld by Publicatie van 21/23 February 1827 (Publicatieboek N°. 112), voor de in deze kolonie t' huis behoorende vaartuigen bestaat om *op de Kust van Guinea, in de Straat van Gibraltar* en *in de Middellandsche zee* te varen.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Heeft goedgevonden en verstaan, onder nadere goedkeuring des Konings te bepalen, zoo als bepaald wordt by deze:

Art. 1.

Voor de schepen en vaartuigen in de kolonie *Curaçao en onderhoorigheden* t' huis behoorende, wordt uit het formulier van zeebrieven bepaald by art. 2 der "Ampliatie op het Reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen," vastgesteld by de Publicatie van 21/23 February 1827 (Publicatieboek N°. 112), weggelaten de woorden:

"uitgezonderd die *op de Kust van Guinea, in de Straat van Gibraltar* en *in de Middellandsche zee.*"

Art. 2.

In art. 5 der evengemelde Ampliatie vervallen de woorden:

"Zoomede tot verhaal van het volle bedrag van dien borgtogt op de cautionarissen, byaldien de zeebrief geschonden wordt door het bevaren van verboden zeeën en kusten, namelyk: de Straat van Gibraltar, de Middellandsche Zee en de Kust van Guinea, en alle anderen die naargaans voor zoodanig mogen gehouden en bekend gemaakt worden."

En zal deze op de gebruikelyke wyze op Curaçao en onderhoorigheden afgekondigd en in het Publicatie-blad opgenomen worden.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 1 October 1862.

J. D. CROL.

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

Gepubliceerd op Curaçao van het Raadhuis en in de Willemstad dato ut supra.

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 October 1862.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

Eerste Afkondiging.

1862.

N°. 55. Oct. 2. van het slavenkind *Simon*, oud circa 2 maanden, zoon van *Maria Sofia*, toebehoorende aan *Maria Rudolphina Jouliauw.*

De Koloniale Secretaris,

J. H. BEAUJON.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat, door het garnizoen alhier, van af den 6n. dezer, op nieuw eenen aanvang zal worden gemaakt, met het schieten naar de schyf; dat de oefeningsplaats zal zyn op het Rif, langs het zeestrand, van af het Lazarus huis tot op 3000 Ned. ellen, in de rigting van de Piscaderabaai; en, dat, gedurende de oefening, zoo wel onder de Nederlandsche vlag van het Waterfort, als by de schyf, eene roode vlag geheschen zal worden.

Curaçao den 1 October 1862.

De Commis, tydelyk belast met het ambt van Procureur des Konings,

J. H. SCHOTBORGH.

HET aangekondigde *EFFECT* op Scharlo N°. 15 en 16, dat op aanstaanden Dingsdag, den 7 dezer, by publicke veiling verkocht zal worden, is van af heden voor belanghebbenden te bezigtigen.

Curaçao den 3 October 1862.

HET vertrek der Pakket is bepaald op Dingsdag, den 7 dezer; de brievenzakken voor Europa en St. Thomas zullen op dien dag des namiddags om 2 ure gesloten worden.

Curaçao den 3 October 1862.

De Commis belast met de Post directie,

J. J. DAM.

Lyst van de ter Postery liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen.

Felis Bidal.	Chevalier Maduro.
Johana Bartholomina 2.	José Ma. Pando.
Esther P. Brandao.	Jael S. Penso.
Vda. Isc. de Castro.	Gabriel Salom.
P. van Haal.	Willem Taylor.
Ragel Jesurun.	José Toledo.
P. D. Kock.	P. A. Valbueno.
Sarah de Leon.	Susana Wuyster.
J. H. Montanus.	

Curaçao den 3 October 1862.

De Commis belast met de Post-directie,

J. J. DAM.

Uit de hand te koop

HET twee verdiepings, goed gelegen en geheel van klinkers gebouwd HUIS N°. 140, Willemstad, te bevragen by

J. F. K. VAN EPS.

Curaçao den 3 October 1862.

Te koop ter Drukkery,

Het PUBLICATIE-BLAD bevattende de Publicatie, waarby afgekondigd wordt de wet van den 8 Augustus 1862, houdende de opheffing der Slaverny op de eilanden Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius, Saba en St. Martin (Ned. Ged.), à 50 centen, en

BORDERELLEN van aangifte der slaven in blanco, à 15 centen.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 4 October 1862.

Bestuurder de Heer P. T. Krafft.

Commissarissen de Heeren P. L. Evertsz en J. C. Gäerste.

Ajencia Comercial

de la República de Venezuela en Curazao.

EL que suscribe pone en conocimiento de los interesados que el Señor DAVID A. DE LIMA queda encargado de esta Ajencia durante su ausencia de esta isla.

Curazao, 2 de Octubre de 1862.

ABM. J. JESURUN.

*** *ONDERTROUWD.*

MARTINUS THOMAS MICHEL

EN

MARIA DOROTHEA LAMPRA.

Curaçao den 3 October 1862.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*September.*

27 ned. golet Antonia, Profeet, Vela de Coro.
„ „ Iberia, Muller, Rio Hacha.
29 „ „ Elizabeth, Petterson, Barcelona.
eng. brik Magician, Pierce, St. Thomas.
ven. golet Clemencia, de Gorter, Bonaire.

October.

1 ned. bark Belupiano, Nicolaas, Bonaire.
ven. golet Africa, Saltron, Pto. Cabello.
3 ned. „ Anna Elizabeth, Gorsira, Aruba.
„ „ Telégrafo, van Grieken, Marac.
„ „ Ofir, Prince, Rio Hacha.

UITGEKLAARD.—*September.*

27 ned. gol. Thetis, de Geneste.
29 „ „ Pharaon, Boom.
„ „ Ursula, Raven.
30 „ „ Brillante, Langlois.

October.

1 ned. gol. Antonia, Profeet.
ven. „ Africa, Saltron.
3 ned. „ Telegrafo, van Grieken.

VERTROKKEN: Zondag, den 28 September, Z. M. Schoener ATALANTE, Kommandant Luitenant ter Zee 2e. klasse G. BYL DE VROE, naar Maracaibo.

El Independiente van Caracas van den 25 Sept. jl. bevat berigten van Nieuw York tot den 27 Aug., overgenomen uit *El Diario de la Marina* van Havana. Uit deze berigten, zegt *El Diario*, blykt, dat de toestand der legermagt van het Noorden in Virginia sedert de laatste tydingen zeer verergerd is; want niet alleen wordt de terugtogt van Generaal Pope na de geledene nederlaag by Slaughter Mountain bevestigd, maar volgens de jongste berigten had hy zware verliezen geleden en bevond hy zich in benarde omstandigheden.

De terugtogt van Generaal Pope geschiedde in grooten haast; hy moest het grootste gedeelte zyner zieken en gekwetsten en eenige krygsbehoeften in Culpepper achterlaten, daar hy geene nieuwe stellingen konden nemen aan den linkeroever van de Rappahannock, gelyk aanvankelyk berigt werd. De federalen werden op dezen terugtogt hevig vervolgd, zoo dat de achterhoede herhaalde malen aangetast werd en daardoor een aanmerkelyk verlies leed.

De vyandelyke ruitery was bezig de bruggen van den spoorweg te vernielen ten einde de gemeenschap met het Noorden afte snyden, op dat tydstip kwam er een baggage trein aan onder de bescherming van honderd man federale troepen; zy werden aangevallen en allen krygsgevangen gemaakt. Zonder tyd te verliezen en gedurende het woeden van een hevig onweder, rukte de ruitery voort en viel onverwacht het hoofdkwartier van Generaal Pope aan, en maakte zich van alles wat daaraan behoorde meester, onder anderen van al de kaarten van de krygsverrigtingen, de officiele correspondentien met het gouvernement, de kleederen, geld en paarden van den Generaal en al de bescheiden, bagagien en eigendommen van den generalen staf.

Den 22 had een hevig treffen plaats. De Generaal Sigel, die met zyne afdeeling de achterhoede der Federalen beschermde, gaf last aan Kolonel Krysanowsky om met zyne brigade de rivier overtetrekken en den aanrukkende vyand te doen terugtrekken; en kort hierop trokken ook de afdeelingen onder de Generaals Sigel, Schurz en Bohlen de rivier over. De legermagt der Zuidelyken op dit punt ontving dadelyk talryke versterkingen, waarop zy de Federalen aanviel en hen noopte terug te trekken en zich in de rivier te werpen. Velen kwamen in de rivier om, anderen werden door de scherpschutters doodgeschoten en een aantal anderen werden krygsgevangen gemaakt.

Generaal Bohlen werd door een geweerkogel in de borst getroffen en viel terstond dood; verscheidene andere officieren van verschillenden rang trof hetzelfde lot.

Men kende niet met eenige juistheid het verlies der Federalen in dit noodlottig gevecht; alleenlyk wist men dat het 74ste regement Pensylvania 110 dooden en gekwetsten telde, behalve vele krygsgevangenen.

Het gouvernement schynt wederom beducht te worden voor de veiligheid der hoofdstad.— Na al de troepen, waarover beschikt kon worden in Oostelyk Virginie byeen te hebben doen trekken, zond het een order aan Generaal Hunter om zonder tydverlies al de posten aan de Atlantische zee, welke door zyne troepen bezet zyn, te verlaten en zich met Generaal Pope te vereenigen, achterlatende alleen eenige kanonneerboten om die posten te verdedigen.

De Graafschappen Norfolk en Suffolk in Virginie werden ernstig door de Zuidelyken bedreigd. Generaal Dix hield zich onverpoosd bezig om Suffolk te versterken.

Drie staten hadden reeds het verzoek aan den President gedaan om de loting uittestellen. De dagbladen hadden lang hierover het stilzwygen bewaard, eindelyk hebben zy zich tegen dezen maatregel verklaard.

In Maryland was de toestand van zaken niet gunstig voor degenen, die aan de Unie getrouw gebleven zyn. De opstandelingen zyn volkomen georganiseerd in al de graafschappen van dezen staat.

Onder dagteekening van "Harrisburg, Pensylvania 26 Aug." wordt medegedeeld dat de loting tot den 15 September uitgesteld was.

De *Express* van den 27 's avonds, bevat het volgende:—

BALTIMORE, 26 Aug. Eenige van Washington aangekomen passagiers berigten, dat Generaal Sligel den Generaal Mac Dowell met een pistool doodgeschoten heeft. Dit had plaats gedurende het gevecht by Warrenton.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Uit Petersburg wordt geschreven, dat het Japansche gezantschap, den 14 Aug., met groote plegtigheid door den Keizer ontvangen is in het Winterpaleis. De aanspraak der gezanten had veel overeenkomst met die, welke zy te Berlyn gehouden hebben. Het antwoord van den Keizer werd voorgelezen door den vice-kanselier, prins Gortschakoff. Daarin werd herinnerd, dat de betrekkingen tusschen Rusland en Japan steeds van vriendschappelyken aard waren geweest, en dat in de gemeenschappelyke belangen van beide ryken, wier ligging hen bovendien reeds tot elkander brengt, een waarborg gevonden wordt voor het voortduren en de nadere bevestiging dier goede verstandhouding.

— De mededeelingen uit Warschau door de *Correspondenz-Stern* gedaan luiden hoogst ongunstig. De oproerige party gaat steeds voort met hare woelingen; vooral tracht zy door bedreigingen vrees in te boezemen. Niemand blyft daarvan verschoond, indien hy behoort tot degenen, die de rust des lands pogen te herstellen. Zoo is onder anderen den bisschop Felinski aangezegd, dat hy tot den dood toe zal worden vervolgd en des noods op de trappen van het altaar zal worden vermoord.

— De vrienden van Koning Frans geraken meer en meer in beweging en schynen op Napoleon te rekenen. Men verhaalt dat de Koning onlangs gezegd heeft: "Waarlyk Garibaldi is myn beste vriend."

— Het wekt hier te Londen meer en meer de aandacht, dat Frankryk, door den oorlog in Cochin-China, vasten voet in Indië heeft verkregen. Frankryk bezit thans, door het met den koning van Annam gesloten traktaat, zes van de grootste en vruchtbaarste gewesten van dit ryk, benevens Cambodja, dat eerst kortelings door de Annamieten veroverd werd. In deze gewesten wonen vier millioen inwoners, en zy kunnen nog verscheidene millioenen meer voeden. Bovendien hebben de Franschen by dit traktaat bedongen, dat zy zich ook in het onafhankelyke gedeelte van Cochin-China mogen vestigen, terwyl een Fransch gezant te Hue, de hoofdstad, verblyf houden mag. Het ryk is dus voor de Franschen veel toegankelyker dan China en Japan het op dit oogenblik voor Engeland zyn, en 't is duidelyk hoe belangryk deze positie, midden tusschen Singapore en Hongkong, voor Frankryk worden kan, indien het er slechts behoorlyk party van trekt. Het land is buitengewoon vruchtbaar; ryst, suiker, tabak, maïs, katoen en indigo kunnen gemakkelyk worden gekweekt. Verwhout en scheepstimmerhout is in menigte aanwezig, en er kunnen groote hoeveelheden buffelhuiden en hoorn worden uitgevoerd. Het ontbreekt slechts aan kapitaal, om deze kolonie tot een der bloeijendste van het oosten te maken.

— De Keizer van Annam heeft aan den schout-by-nacht Bonard de groote Cochin-Chinesche orde geschonken. Gelukkigerwyze behoeft de Heer Bonard ze niet te dragen, want zy bestaat uit twee groote olifantstanden en twee groote rhinoceroshoorns, waarvan elk eene mans vracht is.

— Volgens een berigt van de *Patrie* is onlangs eene plek grond op de westkust der Roode Zee, tegenover de Britsche nederzetting Aden, door een inlandsch stamhoofd aan Frankryk afgestaan en zal zy dienen tot aanlegplaats voor de Fransche stoombootdienst tusschen Suez en Achter-Azie.

— In het jongste nommer van de *Annalen der Landwirthschaft* te Weenen komt een uitgebreid artikel voor "over het nuttig gebruik van heet water tot wegneming der smetstoffen by menschen en dieren." Op last der Oostenryksche regering wordt dit stuk zoo veel doenlyk verspreid, uithoofde de kennis van het daarin vervatte van zoo hoog belang wordt geschat.

— De gezant van Chili by het Fransche hof heeft aan de Fransche regering zyne bemiddeling in de Mexicaansche zaken aangeboden. Hem is geantwoord, dat de keizerlyke regering in geene onderhandelingen kan treden, alvorens de Franschen Mexico zyn binnengerukt; is dat doel eenmaal bereikt, dan zal men gaarne de goede diensten der Chilische regering aannemen.

Uit Pernambuco wordt aan de *Utr. Courant*, onder dagteekening van 16 July gemeld:

Sedert het begin dezes jaars heerscht de gevreesde cholera in de noordelyke prov. van Brazilië. Zy is ontstaan te Goyanne, in de prov. Pernambuco, eenige uren ten noorden van de hoofdstad, en van daar eerst naar Pernambuco en achtereenvolgens naar al de noord. prov. overgeslagen, waar zy groote verwoestingen aanrigt. Op eene plaats in de prov. Ceará, 3 uur van de hoofdstad en Maranguape genaamd, stierven er omstreeks 50 menschen per dag, en bleven de lyken soms van den eenen dag tot den anderen onbegraven. Er was naauwelyks een geneesheer te vinden en wat vlugten kon vlugtte. Gebrek aan geneeskundige hulp is in 't binnenland van Brazilië algemeen, en wordt thans, zelfs in de nabyheid der hoofd- en kuststeden, vreeselyk gevoeld. In de hoofdsteden is dit echter niet het geval, waardoor de sterfte daar ook betrekkelyk gering was. In Pernambuco stierven er op zyn hoogst 4 à 5 menschen per dag, op eene bevolking van meer dan 100,000 inwoners, en heeft de geduchte wandelende jood, zoo als de dagbladen hem hier noemen, gelukkig niet lang getoefd; byna uitsluitend onder de gekleurde- en Neger-bevolking heerschende, heeft zy er thans byna geheel opgehouden.

Men zegt, dat deze vreesselyke ziekte te Goyanne ontstaan is ten gevolge van of na het opgraven van eenige lyken van in 1855 aan cholera gestorven personen, hebbende die ziektie, in gemeld jaar voor de eerste maal, zeer hevig, in Brazilië gewoed. Tot heden zyn Bahia en de verdere zuidelyke provinciën nog vry gebleven.

Behalve de cholera en braz. koortsen, Sezoës genaamd, en te gelyk met deze, heeft dit jaar de gele koorts hier vry hevig geheerscht, menig offer onder de Europ. doende vallen, onder welke de Eng. doctor en ettelyke acteurs van de Ital. opera, kort na hunne aankomst uit Italie. De gele koorts, die voor 1849 in Pernambuco onbekend was, is thans eene landziekte geworden, die elk jaar terugkeert, en gewoonlyk heerscht in de warmste maanden, January, Maart en verder tot July, het begin van den regentyd.

— Ten einde zich te vrywaren tegen moord, heeft een groot grondbezitter in Ierland een eenvoudig middel uitgedacht. Hy heeft zyn testament gemaakt en daarin bepaald dat, ingeval hy vermoord werd, aan al zyne pachters onmiddelyk de pacht zal worden opgezegd, hunne woningen geslecht zullen worden tot den grond en zyne landeryen als schaapsweilanden zullen worden gebruikt.

— De oorzaak waarom Prins Petrulla niet langer de vertegenwoordiger van Koning Frans II by het Oostenryksche hof is, moet naar men verzekert, van den volgenden aard zyn. Koning Frans zond 400,000 flor. aan Prins Petrulla met verzoek die ter hand te stellen aan den Hertog van Modena. Prins Petrulla nam de vryheid van die som in te houden het bedrag van zyne bezoldiging als gezant, welke hem in langen tyd niet was uitbetaald, benevens vele aanzienlyke uitschotten, door hem ten behoeve van Koning Frans II gedaan.

— Uit officiele opgaven blykt. dat het aantal kinderen in Frankryk, die de school behoorden te bezoeken is 5,390,000. Van dit aantal zyn er 1,940,000, die volstrekt geen onderrigt ontvangen, terwyl de helft der overige 3,450,000 slechts gedurende 4 maanden 'sjaars ter school gaan.

— De *Milit. Zeitung* van Weenen bevat eenige byzonderheden betreffende de uitvinding eener ontplofbare stof, bestemd om het buskruid te vervangen en door den uitvinder bestempeld met den naam van gazkruid. Het bestaat uit eene soort van papier, hetwelk de ontplofbare zelfstandigheid bevat. Het wordt binnen den tyd van 2 a 3 uren bereid door middel eener vloeistof, zonder het minste gevaar voor uitbarsting, terwyl de grondstoffen tot de compositie benoodigd, overvloedig in den handel voorkomen. Bovendien is het aan geen bederf onderhevig en zuigt het geene vochten in. Het bevat geen zwaveldeelen, noch eenig zuur en heeft ook overigens niets gemeens met het bekende schietkatoen.

— In den Staat Louisiana was het onder de slavenhouders gewoonte geworden, aan eenen slaaf, dien men door eene zware bedreiging schrik aanjagen wilde, toe te voegen, dat hy naar de Yankee's zou worden gezonden. De generaal Butler, de bekende bevelhebber van de krygsmagt der Unie in dien staat, heeft dit euvel opgenomen en bepaald dat ieder slaaf, wien door zyn meester die bedreiging wierd toegevoegd, beschouwd zou worden als daardoor geëmancipeerd en in het regtmatig bezit der vryheid gesteld zynde.

TRANEN!

De droeve vrienden hadden geen moed
Die tranen op zyn graf te plengen.

ABRAHAM PENHA is niet meer ! ! !

De dood, de onverbiddelyke dood heeft dien vriend, dien geliefden en liefhebbenden vriend weggerukt!

Weggerukt van ouders, broeders en zusters, die met regt trotsch waren zulk een' zoon, zulk een' broeder te bezitten,— en thans troosteloos en hopeloos daarhenen staren!

Weggerukt van een tal vrienden, wier kring hy steeds ten luister verstrekte,— en thans in droefheid, in diepe droefheid zyn gedompeld!

Weggerukt van allen, die hem lief hadden om zyne deugden en begaafdheden, aan wie hy beloofde zoo nuttig te zyn,— en thans zyn verlies zoo zeer betreuren!

Weggerukt in negentienjarigen ouderdom!

Vriend onzes harten! Geliefde Abraham!

Uw dood heeft ons geschokt! Zoo kort geleden waart Gy nog zoo vreugdevol en onbekommerd, ons moed in deze bange tyden toesprekende,— en thans, thans....zoo wy vertrouwen, by God Uw welverdiend loon genietende.

Gy hebt dit leven jong verlaten! Daardoor bleeft Gy misschien gespaard voor de ondervinding dat deze wereld slechts een tranendal is. Voor hen, die achterblyven, echter, is Uw verlies groot, treffend, Abraham! want men had U lief en het is zoo zwaar, zoo hard, hen die men lief heeft te verliezen.

Gy hebt dit tranendal verlaten, maar de herinnering aan U zal ons niet verlaten. Gy kent ons, vriend! Gy weet dat het geene ydele woorden zyn, zoo wy heden de verklaring afleggen, dat Gy steeds in onzen geest zult voortleven, dat wy ons dikwerf zullen herinneren een vriend verloren te hebben!

Uwe assche ruste in vrede!

Ouders, broeders en zusters van onzen Vriend!

Gy hebt zware, onherstelbare verliezen geleden, gedurende den laatsten tyd. Twee uwer telgen en broeders hebt gy door eene kwaadaardige ziekte verloren. Pas betreurdet Gy het afsterven van Uw jongst zoontje en broertje, en reeds treft U weder een slag. Uw oudste zoon en broeder is U ontvallen. Hy, in wien Gy Uwe hope en vertrouwen steldet, is niet meer!

Troosten kunnen wy U niet, want wy weten

"......Het valt zoo zwaar te dragen,
Dien zwaren last van dubblen rouw;"

Maar wy bidden U, herinnert U, wie dien slag heeft toegebragt. Het is immers de Vader,

"Die niet plaagt, uit lust tot plagen,"

maar in Zyne, voor ons onbegrypelyke, wysheid wel weet wat ons best is!

Vrienden van onzen vriend!

Ook ons verlies is groot, want Penha was onze vriend in den heiligen zin des woords. Waren wy bedroefd, hy wist steeds met zyne opgeruimdheid onze droefenis te verdryven, waren wy verheugd, hy verheugde zich met ons.

Hoe leefden wy allen in de laatste dagen tusschen hoop en vrees. Men behoefde ons niet te vragen, hoe onze vriend was, want naarmate er meer of minder hope voor zyn behoud was, naar die mate stond ons gelaat treurig of opgeruimd. Wat gevoelden wy niet in onze harten, toen zich de mare verspreidde: Penha is dood!

Vrienden! Wy zullen hem echter weer zien, want het is onmogelyk, het zoude goddeloos zyn te onderstellen, dat van Penha niets meer is!

Gy allen, die onzen vriend lief hadt!

Wy bidden U, beschouwt deze woorden niet als hunnen oorsprong verschuldigd te zyn aan iets anders, dan dit warm gevoel dat in ons hart voor den overledene leefde, en men vriendschap noemt!

Curaçao 30 September 1862.

EENIGE VRIENDEN.

MIS LAGRIMAS

POR LA TEMPRANA MUERTE

DE MI AMADO AMIGO

A. L. PENHA.

PORQUE á tu recuerdo, amigo mio, corren de mis ojos abundosas lágrimas y exhala el pecho hondos gemidos? Porqué mi alma se entristece y suspira mi corazon?

Era tu mente un tesoro de ideas nuevas, ardientes y progresistas, i tu corazon el compendio de los sentimientos mas bellos: mas, con todo, ¿ Porque lloro si Dios concede á los que llevan una vida pura y sin mancilla delicias inefables i tu alma era un foco de amor ferviente hácia el Excelso Hacedor del Universo?

Ah! si lloro aunque eres feliz porque egoista el corazon, olvida que tu moras entre los escogidos del Señor, que gozas los encantos indecibles de la presencia de ese Ser, omnipotente y sublime, y solo recordaré que como la flor, inocente de los valles mecida en su flexible tallo, asi te columpiabas; y antes que el soplo rudo de las desdichas disipasen el aroma de esa flor, el supremo Hacedor quiso troncharla.

No estais solos en vuestro dolor, padres, hermanos, y deudos de mi amigo.

La muerte de ABRAM ha herido profundamente el corazon de sus numerosos amigos, y todos lloran con vos, porque como vos gozaron el dulce influjo de su amoroso corazon y supieron apreciar sus méritos y virtudes.

El egoismo tan natural en el humano corazon me ha arrancado lagrimas por su muerte, y tengo la dulce complacencia de unirlas á las vuestras para que juntas se elevan en alas de un suspiro hasta el trono de Dios.

Descansa en paz, joven ilustrado, y allá donde los buenos reciben su recompensa, que será la morada que Dios te habrá destinado, acuerdate de tus amigos, los cuales nunca podrán llenar el vacio que dejas en sus corozones y nunca jamas dejarán de sentir tu infortunada muerte.

Curazao 2 Octubre 1862.

I. P.

¡UNA LAGRIMA!

SI hai momentos en la vida en que la filosofia i la razon no son bastantes á hacernos resistir los golpes crudos de la muerte son las en que vemos desaparecer un amigo á quien hemos reconocido como el modelo de la virtud, tal es, el Joven ABRAHAM L. PENHA que aun no habia empezado a andar en el camino pedregoso de la vida i sin embargo comprendia mui bien como por instinto cuales eran las frutas que se recojen en él.

ABRAHAM L. PENHA apenas contaba cuatro lustros i ya conocia los deberes del hijo, del amigo, del hombre en sociedad, — era de una imajinacion elevada, jeneroso, humanitario, comprendia i respetaba los decretos de la Providencia, — por eso se le vió morir con la tranquilidad del justo, por eso mas de un corazon le llora, — ¡aun los mismos que no le conocian han sentido desprenderse un algo de ellos al desaparecer de entre nosotros!

Recibe ABRAHAM mi ¡ ADIOS! i mientras allá colocado en el lugar preferente de los justos pides al Dios de Israel por los que aun nos encontramos en este mundo, permite te dé la unica ofrenda de mi corazon, el tributo santo de la amistad *¡¡¡ UNA LAGRIMA!!!*

A. S.

Curaçao Octubre 2 de 1862.

NECROLOGIA.

A. L. PENHA murió! Que tren de sentimientos lúgubres siguen esas palabras!— La intensidad del pesar ahoga el pesar mismo y sufoca el lloro.... En esa pausa de dolor, el espírito se desgarra y quieren alienarse los sentidos..... Pero hay un bálsamo para el corazon destrozado..... Si! Murió ABRAN! pero es el cuerpo que murió...lo que le daba vivacidad, lo que iluminaba sus ojos, lo que en él atraia y encantaba á todos los que le conocieron,—su bendita alma—eso no murio! La muerte rompió la cadena que le unia á los suyos en la tierra, pero ha dejado vínculos indestructibles en la grata memoria de sus deudos i amigos que no le olvidarán jamas.... Cesó de existir PENHA! pero renació en las rejiones eternas de la vida donde esperan un dia reunirse á él, sus admiradores de la tierra.

UN AMIGO.

Curaçao 3 de Octubre 1862.

VACCINATIE.

Overgenomen uit het Berigt der Commissie van Geneeskundigen van New York over de verpligte vaccinatie met het doel om de kinderziekte uitteroeijen. Aangenomen in de Zitting der Commissie van den 27 February 1862 met bepaling dat de Mayor van New York, President der Commissie, hetzelve aan de Wetgevende magt van den Staat zou aanbieden met verzoek om gunstige verordeningen deswege te maken.

De Commissie benoemd om een berigt optema en ter bevordering der verpligte vaccinatie, en eene wet te ontwerpen om het ten uitvoer te leggen, neemt de vryheid het volgende te berigten:

"Ofschoon niet in staat dit onderwerp de verschuldigde oplettendheid, welke deszelfs belangrykheid vereischt, te verleenen, is zy echter, ten gevolge van zeer zorgvuldige bestudering van de statistieke beschryving en van de gevoelens en ondervindingen van de meest erkende autoriteiten, tot het vaste besluit gekomen "*dat men in staat is de kinderziekte geheel en al onder eene bevolking uitteroeijen door een behoorlyk en bestendig stelsel van algemeene vaccinatie en revaccinatie.*"

Van het jaar 1798, toen de onsterfelyke Jenner zyne groote ontdekking aan de wereld heeft bekend gemaakt, tot in dezen tyd zyn by voortduring voorbeelden verzameld om de algemeen aangenomene waarheid te staven, ten allen tyde door de geneeskundige wetenschap bewezen, namelyk: "*dat behoorlyk bewerkstelligde vaccinatie eene zekere en volkomene bescherming is tegen de kinderziekte.*"

Uit het verslag van het Committee van het Geneeskundige Genootschap te Philadelphia, opgemaakt door Drs. Cox, Condi en Meigs, blykt dat gedurende de epidemie van de zeer kwaadaardige en noodlottige kinderziekte in 1827, met zekerheid slechts *een persoon* van de 80,000 gevaccineerden aan die ziekte bezweken is.

Dr. Bell en Dr. Mitchel geven op, dat van 248 gevallen van Variola en Varioloid, behandeld in het Hospitaal voor Kinderziekte, 155 niet gevaccineerd waren, waarvan 85 overleden; 9 waren geïnocculeerd, waarvan 3 stierven, en 64 waren gevaccineerd, waarvan slechts een geval noodlottig was.

In eene epidemie, geheerscht van 1825 tot 1827 te Kopenhagen, werden 428 personen, die gevaccineerd waren, door de kinderziekte aangetast, waarvan 26 al de kenteekens van de ware kinderziekte hadden, toch zyn slechts twee van overleden.

In Holstein werden van 1801 tot 1822—234,959 personen gevaccineerd; gedurende al dien tyd en nog twee daaropvolgende jaren werden er slechts 2 gevallen van de kinderziekte waargenomen. In Denemarken werd in den loop van denzelfden tyd van 447,605 gevaccineerden slechts een door de gewyzigde kinderziekte aangetast. Dit levert het bewys dat onder eene bevolking van 682,564 zielen, de kinderziekte, met uitzondering van slechts drie gevallen, in een tydsverloop van 23 jaren, geheel uitgeroeid werd.

In een verslag van Dr. John Simon aan den President van de "General Board of Health of England" komt eene statistieke opgave voor, waarby aangetoond wordt het getal personen in elk millioen bevolking, die jaarlyks, voor de bewerkstelling van de vaccinatie, aan de kinderziekte bezweken, en het getal personen in elk millioen bevolking, die na de bewerkstelling der vaccinatie daaraan overleden zyn.

Uit die opgave blykt dat voor het gebruik maken van de vaccinatie er jaarlyks aan de kinderziekte zyn overleden uit elk millioen der bevolking van Westphalen, gedurende de jaren 1776–80 2643 personen, en gedurende 35 jaren van 1816–1850, na dat de vaccinatie algemeen ingevoerd was, slechts 114.

In Kopenhagen beliep de sterfte aan de kinderziekte jaarlyks op elk millioen bevolking 3,128, en na de invoering van de vaccinatie slechts 286. In Berlyn in een tydsverloop van vierentwintig jaren voor de algemeene aanwending van de vaccine beliep het getal sterfgevallen aan de kinderziekte jaarlyks 3,422, en in veertig achtereenvolgende jaren daarna slechts 176. In Zweden in achtentwintig jaren voor het gebruik maken van de vaccine stierven jaarlyks op elk millioen bevolking 2050 personen aan de kinderziekte, en veertig achtereenvolgende jaren na de invoering der vaccinatie slechts 158 jaarlyks op elk millioen bevolking.

Uit deze statistieke opgaven blykt verder dat op eene bevolking van 22,000,000 zielen, er jaarlyks, voor de invoering der vaccinatie, 62,861 personen aan de kinderziekte stierven en na de invoering slechts 7,403, waardoor 55,458 menschenleven behouden werden.

Uit de verkregene ondervindingen mag men zich overtuigd houden, dat was de vaccinatie zorgvuldig en algemeen bewerkstelligd geworden onder deze 22,000,000 bevolking, de 7,403 zouden behouden zyn gebleven.

Ter staving van deze bewering worden andere statistieke opgaven aangehaald, bekomen van Dr. Whittelsey, de Resident geneesheer van Randall's Island.

Daaruit kan men opmerken dat in het "Nursery Hospital" gedurende de jaren 1854–55–56, 3,566 kinderen werden opgenomen, en er geene gevallen van kinderziekte plaats hadden, met uitzondering van vier kinderen, die reeds aan deze ziekte lydende waren, toen zy er in kwamen, en de ziekte heeft zich onder de aldaar aanwezige kinderen nooit verspreid.

Gedurende deze drie jaren verrigtte Doctor Whittelsey zelf de vaccinatie van elk kind, dat opgenomen werd, doch in de vyf volgende jaren werd zulks door ondergeschikten gedaan en in vele gevallen geheel verzuimd, ten gevolge waarvan er 44 gevallen van de kinderziekte plaats hadden onder een getal van 6,867 kinderen, opgenomen in die vyf jaren.

Uit het "Refuge Hospital", dat onder zyn persoonlyk toezigt stond en waar hy zich stiptelyk gehouden had aan het stelsel om de kinderen by opneming dadelyk te vaccineren, heeft hy *in de laatste zeven jaren de ziekte geheel* geweerd.

Deze statistieken leveren zeer vele en onbetwistbare bewyzen opdat de ziekte uitgeroeid kan worden door *algemeene en zorgvuldige vaccinatie en revaccinatie.*

Dr. J. G. Balfour, Officier van Gezondheid by het Koninklyke Militaire Hospitaal in Chelsea, berigt dat de sterfte onder de Britsche Marine aan de kinderziekte geen derde en die onder de Britsche Landmagt geen vierde beliep in verhouding met die van Londen. Hy zegt verder "dat in het Royal Military Asylum, in een tydsverloop van acht en veertig jaren, gedurende welken tyd 5,774 jongens ter opleiding opgenomen werden, er slechts vier sterfgevallen aan de kinderziekte hebben plaats gehad *en alle ongevaccineerde jongens,* die in de meening verkeerden dat zy de kinderziekte hebben gehad voor hunne opname in het Asylum." Het blykt verder uit deze bescheiden dat de getuigenissen uit alle bronnen het bewys opleveren, dat *naarmate de vaccinatie algemeen werd de gevallen van kinderziekte onder de bevolking zeer verminderd zyn en de sterfte aan die ziekte zeldzaam wordt.*

Ofschoon uit de boven aangehaalde statistieken genoegzaam blykt, dat *Vaccinatie een behoedmiddel is tegen de kinderziekte,* zoo is toch algemeen aangenomen dat HAAR BESCHERMEND VERMOGEN NIET VAN LEVENSLANGEN DUUR IS; maar dat het na verloop van tyd verzwakt, tenzy de vaccinatie van tyd tot tyd herhaald worde, zoodanig dat het ligchaam door de vaccinestof geheel doordrongen zy, als dan zal het als eene bestendige bescherming strekken, even zoo goed als of men reeds de kinderziekte gehad heeft.

Dr. G. B. Wood zegt: "Thans kan niet meer ontkend worden dat eene enkele vaccinatie geen bestendig behoedmiddel is. Misschien staat de helfte der gevaccineerden bloot aan de besmetting der kinderziekte, ofschoon het beweerd wordt, dat wanneer de operatie gedaan is met vier of meer prikken en niet slechts met een, dat de bescherming alsdan evenredig van langen duur is."

Dr. Simon zegt in zyn belangryk verslag dat hy zeer getroffen werd door de opmerking dat personen, die tien of vyftien jaren vroeger gevaccineerd waren en gedurende dien tyd de kinderziekte ontloopen zyn, eindelyk toch besmet zyn geworden. Dit had plaats toen de kinderziekte hevig onder de ongevaccineerden algemeen heerschtte.

Ten bewyze der groote waarde van revaccinatie haalt Dr. Simon aan, op gezag van Professor Heim, dat in Wurtemberg gedurende de vyf jaren, van 1833–1837, ofschoon de kinderziekte zestien malen, onder de verschillende regementen van het leger aangebragt werd, van de 14,384 gerevaccineerde militairen, slechts een geval van varioloïd plaats had by een persoon, die twee jaren vroeger gerevaccineerd werd, doch wiens revaccinatie "een gewyzigden uitslag had."

In Pruisen, even als in Wurtemberg, blyft men zich volstandig houden aan de revaccinatie, tengevolge der verkregene ondervinding dat de kinderziekte ten laatste een gedeelte dergenen, die alleen in de vroege jeugd gevaccineerd zyn geworden, aantast.

In de laatstverloopene twintig jaren bestond het Pruisische leger bykans geheel uit eene gerevaccineerde bevolking, en het gevolg daarvan was dat voor dien tyd er gemiddeld jaarlyks 104 noodlottige gevallen waren van de kinderziekte en na dien tyd gemiddeld jaarlyks slechts twee sterfgevallen van de gerevaccineerden aan deze ziekte.

Vele andere statistieke opgaven uit Zweden, Denemarken, Baden en van de Britsche krygsmagt kunnen aangehaald worden om de noodzakelykheid der *revaccinatie* aan te toonen.

Het berigt wordt besloten met eene opgave der gemiddelde sterfte aan de kinderziekte in de laatste tien jaren in de stad New York.— Het blykt dat in de laatste tien jaren meer dan vier honderd personen jaarlyks aan deze ziekte overleden zyn; het is daarom eene volstrekte noodzakelykheid om maatregelen te nemen ten einde haren verschrikkelyken voortgang te stuiten; en hiertoe beveelt men dringend aan om de *vaccinatie* en *revaccinatie* algemeen verpligtend te maken. De revaccinatie zou dikwyls, om de vyf jaren tot den ouderdom van vyfentwintig jaren, moeten herhaald worden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 September 1862.

NAMENS het Bestuur dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat eene Commissie uit den Kolonialen Raad op Woensdag den 8 October a. s. des namiddags te één ure in de Oostelyke zaal van het Raadhuis zitting zal nemen, tot het aanhooren der bezwaren tegen de rekeningen van het Een percent patentregt over het 2e. kwartaal dj., ten einde daarover te beslissen.

Den belanghebbenden wordt intusschen de gelegenheid verschaft, om van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, ter Administratie van Financien inzage te nemen van hunnen aanslag in bovengemelde belasting.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

Derde Afkondiging.

1862.

No. 54. Sept. 19. van den slaaf *Saturnino Oracio,* oud 2 jaren, zoon van *Beatris,* toebehoorende aan *Abigaël Lopez Henriquez,* zich genoemd hebbende *Abigael Lopez Namias,* thans gehuwd met *A. Mendez Chumaceiro Az.*

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.